

[Finansministeren.]

telse, det ærede Medlem sendte ligefrem Nødraab ud paa de fattige Millionærers Vegne om endelig ikke at gaa til Ophævelsen. Svigt ikke de stakkels undertrykte Millionærer i Danmark! Det var Kvintessensen af det ærede Medlems Henvendelse til Venstre. Hvor meget Indtryk det nu kan gøre paa Venstre, at der kommer et saadant Nødraab fra Millionærside, vil Tiden jo vise, paa Forhaand vilde jeg være tilbøjelig til at mene, at Venstre i og for sig var temmelig uimodtageligt for saadanne Nødraab, men det kan man ikke vide.

Det ærede Medlem har altsaa troet paa den virkelig dybe Barmhjertighed hos Venstre i dette Tilfælde, men husk paa, at Venstre har før vist sig at være et haardhjertet Parti, det maa det ærede Medlem ikke glemme. Venstre har tidligere vist sig haardhjertet, naar der lød Nødraab fra dem, som den sociale Nedsikring gik ud over, saa var der ikke nogen Mulighed for at finde frem til Venstres Hjerte. Det ærede Medlem tror nu, det er lettere, naar han taler de stakkels Millionærers Sag. Jeg tror, han bliver skuffet, jeg vil haabe, han bliver skuffet, men skulde han ikke blive skuffet, vil det altsaa være fastslaaet her, at der kun er en eneste Vej til at faa Venstres Hjerte til at aabne sig, naar det drejer sig om Barmhjertighed: Det er, naar Nødraabet kommer fra de mest velhavende Grupper i vort Land.

Det ærede Medlem vilde jo gerne paa-vise, at de store Godsejere sad saa umaadelig slet i det. Ja, det ved jeg ikke. Vi har jo nylig faaet en Statistik over Driftsøkonomien i Landbruget, og efter den synes det, som om Aaret 1928—29 har været et ganske godt Aar for Landbruget... (*Holstein: Hør!*). Det ærede Medlem siger Hør. Det forekom mig, det ærede Medlem forleden Dag fortalte, der var ikke Mulighed for at betale Skatter derude, men det er maaske ogsaa to forskellige Ting: at have gode Tider og at betale Skatter. Her meddeler man, at Forrentningsprocenten for Landbrugsgrupperne baade under 10 ha og over 50 ha har været noget over 6 pCt. Nu er 50 ha jo ikke meget for en Godsejer, saa jeg ved jo ikke, om Procenten forandrer sig, naar man kommer op til de 3—400 ha eller saadant noget. Det ved jeg ikke, men hvis det ikke skulde være saaledes, at der er særlige Forrentningsvanskeligheder paa de meget store Gaarde, saa skulde der jo

ikke være nogen særlig Grund til Nødraab for Tiden fra det store Landbrug, og skulde det være saadan, at det store Landbrug ikke har saadanne Forrentningsmuligheder som det mindre og det middelstore og det jævnt store Landbrug, ja, saa bliver der vist ikke andet at gøre end at se at faa udstykket det store Landbrug til mere rentable Størrelser. Det nytter sikkert ikke for det store Landbrug at udstøde saadanne Nødraab og henvise til, at Rentabiliteten der er lavere, end den er i andre Dele af Landbruget, for saa maa man jo se, hvilken Konsekvens der vil komme ud deraf. Det kan maaske være haardt nok for de Godsejere, de Millionærer — de fleste Godsejere er jo Millionærer, i hvert Fald mange af dem —, at man ikke tager deres Nødraab saa højtideligt, men jeg melder mig i hvert Fald straks til den Gruppe af Mennesker, som ikke tager disse Nødraab synderlig højtideligt.

Jeg skal dermed slutte mine Bemærkninger til de Udtalelser, som er fremsat, og jeg skal i al Almindelighed sige, at jeg har det Indtryk, som jeg ogsaa udtalte, da jeg fremlagde Finansloven, at den er forberedt paa en god Maade, at den er udarbejdet med sund og god økonomisk Basis. Men til de Medlemmer, som har været saa fulde af Bekymring paa dette Omraade, naturligvis særlig af Hensyn til den Regering, som staar bagved dette Lovforslag, kan jeg sige, som der staar i de gamle Linier: Med Sorgen og Klagen hold Maade. Der er ingen Grund til at være saa frygtsom. Søg at holde Modet oppe, til Vinteren er gaaet og Finansloven træder i Kraft, saa skal vi se, den holder nok; den holder nok til det, der er lovet at holde, og den vil nok vise sig at være det sunde og solide Grundlag for vort Lands økonomiske Politik, som en Finanslov skal være, for det Aar, den gælder. Jeg tror, at de Herrer, som har været saa bekymrede, kan spare deres Uro. Se Tiden lidt an, saa skal vi se, saa faar De nok lysere Syn paa Tingene.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet, det genoptages i Aften Kl. 7½.

Mødet udsat Kl. 4⁴⁰.